GÜNAYDIN ustura 33

İşine karışılmaz sorumlusu Yaradan,
Nasibi yok, ne yazık, kösenin usturadan ...
-Bizim Berber-

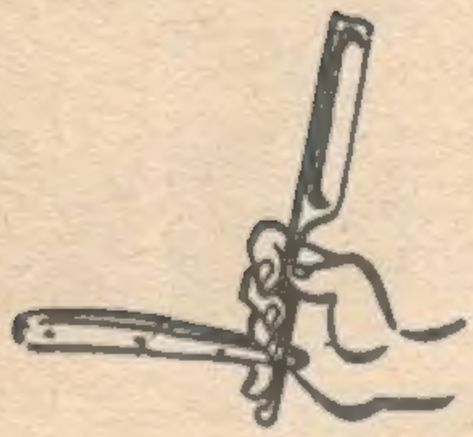

Başyazı

Hayvan ihracatında yükselme var

Yazan : YÜKSEL DAMAÇIK

Son haftalarda muhalefet, özel - likle dış ticaret konusu üzerin - de durmakta ve bu vesile ile iktida- rı ağır şekilde tenkit etmektedir. Mem- leket ekonomisi, son haftalarda ger - çekten bir dar boğaza girmiş midir ? Gerek aklıselim, gerekse akıllı Selim ve bizim Kerkenez Sevim (Bakanlıkta sekreterdir) buna, hayır diyorlar.

Bir bardak suda fırtına yaratmak isteyenlerin kuru gürültülerine papuç bırakmamak için, boş söylentileri bir yana bırakıp, rakkamları konuşturalım. Meselâ hayvan ihracatımızı ele ala - lım. Ne kurt- kuş dilinden anlayan Hazreti Süleyman, ne Sultan Süley - man, ne Kanunî Süleyman zamanında hayvan ihracatı, bizim Sülüman zama - nındaki kadar yükselmemiştir. Pek ço - ğu Avrupa ve Amerika'da kaybolan yol bilmez, dil bilmez inceleme ve araş - tırma heyetlerini saymazsak, bu konu - da ihracat deyince akla hemen inek, öküz, yok deve gibi büyükbaşlar gel - mektedir. Oysa, kelebek, köstebek, şe - bek, sinek de birer hayvandır. İşte bu

-Ya aşağı in ya da ağzını aç, duman çıksın!..

-Burdaki işinden çok memnun kalacaksın. Bütün arkadaşlar güzel fıkralar anlatırlar.

görüşten hareket eden bakanlık en önemli döviz kaynağımız olan işçi ihracından sonra, salyangoz, kaplumbağa, kurbağa gibi hayvanların ihracına da önem vermiştir. Özellikle Avrupalılar kurbağalarımızı çok beğenmekte ve az gelişmiş bir ülkenin kurbağalarının bu kadar çok gelişmiş ve tombul olmasına şaşmaktadırlar. Salyangozlarımızın gördüğü rağbet karşısında ise ne kadar iftihar etsek azdır.

Mübarek vatan topraklarının tabii mahsulleri olan salyangoz ve kurbağa ihracatımızdan sağlanan gelir, millî bütçemizde gittikçe önemli yer tutmaktadır.

Gelelim rakkamlara. 1965 yılına kadar, sınırlarımızdan kaçan kurbağaları saymazsak, hemen hemen hiç kurbağa ihraç edilmemişken, yalnız bu yıl on beş kilo, dört yüz elli gram kurbağa bacağı ihraç edilmiştir. 1965 de ancak iki yüz kilo salyangoz ihraç edilmişken, bu yılın ilk altı ayında beş yüz kiloya yakın salyangoz ihraç edilmiştir.

Görülüyor ki rakkamlar konuşunca gerçekler ortaya çıkıyor.

Yalnız bu kadarla kalmıyor. Bir de işin ahlakî cephesi var ki o da şudur. 1965 yılına kadar ihraç edilen salyangoz kabuklarının içi boş çıktığı ve yapılan tahkikat sonunda içleri boşaltıldıktan sonra yalnız boş salyangoz kabuklarının ihraç edildiği ve boşaltılan içlerin kestane kabuklarına doldurularak -ne ayıp!- salyangoz diye ihraç edildiği öğrenilmiştir. Bu yüzden zaten pek olmayan ticarî itibarımız zedelenmeştir. Oysa 1965 den sonra, içi boş salyangoz kabuğu ihraç edilmemiş, kendiliğinden boşalmış kabukların içine de salyangoza benzer bir madde doldurularak ticarî itibarımız korunmuştur.

1965 den önce ihraç edilen kurbağalara, ağır çekmeleri için, kum ve küçük taşlar yutturulduğu maalesef bir gerçektir. Şimdi ise, kum yutturulmadığı gibi, ihraç edilecek kurbağalar sağlık muayenesinden geçirilmekte, böbreğinde kum ve taş bulunan kurbağalar ancak tedavi edildikten sonra ihraç edilmektedir.

Kurbağa, kaplumbağa, salyangoz gibi hayvanların ihracı üzerinde neden durduğumuzu açıklıyalım. Gerek tarım ürünlerini, gerek büyükbaş hayvanları yetiştirmek, beslemek ve bakmak, emek ve zaman isteyen bir iştir. Oysa salyangoz, kaplumbağa ve kurbağa insan emeğini gerektirmeden kendiliğinden yetişir. Bu bakımdan bir yandan işçilerimizi ihraç ederken, bir yandan da, emek ve hizmet istemeden Allah'ın memleketimize bir lütfu olarak kendiliğinden yetişen ve avlaması da son derece kolay ve tam bize göre olan salyangoz ve kurbağa ihracı, dış ticaret rejimimizin ne kadar sağlam esaslara dayandığını gösterir.

Açıkça görülüyor ki, muhalefetin dış ticaret rejimimiz hakkındaki tenkitleri asıl ve esastan tamamiyle mahrum boş iddialardır.

SİZ SEÇECEKSİNİZ!

* Nasrettin Hoca Yarışmasına katılan karikatürlerin yayını geçen sayımızda bitmiştir.

* Birinci, ikinci, üçüncü olacak karikatürleri, sizler seçeceksiniz.

* Okurlardan aldıkları oy sayısına göre, yarışmanın birinci, ikinci ve üçüncüsü belli olacaktır.

* Yayınlanan yarışma karikatürlerinden en beğendiğiniz karikatürün numarasını bize bildiriniz.

BEDAVA KİTAP

* Birinciliği kazanacak karikatüre oy veren her okurumuza bir kitap armağan edilecektir.

* Armağan edilecek olanlar, Aziz Nesin'in şu kitaplarıdır. Böyle gelmiş, böyle gitmez. -Altın Palmiye-Şimdiki çocuklar harika- Vatan Sağolsun-Düdükçülerle Fırçacıların Savaşı- Üç Karagöz Oyunu- Sosyalizm Geliyor Savulun.

* Bu kitaplardan seçtiğiniz bir tanesi ile, beğendiğiniz karikatürün numarasını, aşağıdaki kupona yazarak, kuponu kesip 6 Ağustos tarihine kadar şu adrese gönderiniz: Ustura -P.K. 99 İstanbul.

Ad .....

Adres.....

( ).. Numaralı karikatürü seçtim.

İstediğim kitap:.....

✂- - - -

AZİZ NESİN' den Bir Hikâye

BİR DELİ KAÇTI

Eminönü'nden Karaköy'e gidi - yordum. Köprü başına gelince,

-Kaçtı, kaçtı !..diye sesler duydum. Düdükler öttü. Polisler koşuştu. Köprü üstündeki kalabalık birbirine girdi. Gidiş geliş durdu. Herkes birbirine soruyordu :

-Ne var? Ne olmuş?

-Polisler bir deliyi kaçırmışlar.

Bir yaşlı kadın,

-Ayol, diyor, ne oldu bizim polislerimize? Eskiden kim olsa tutarlardı, son zamanlarda hep kaçırıyorlar.

Yanıma bir adam yaklaştı :

-Sanki biz çok akıllıyız da, bir de deli kaçmış diye ortalığı telâşa veriyorlar.

Adama söyleyecek söz bulamayınca, yüzüne bakıp "Terbiye dairesinde" sırıttım. Başka birisi,

-Yok ama beyim, bu azılı bir deliymiş, dedi, tam üç kişi öldürmüş. İnsana saldırıyormuş.

Benimle konuşan adamla yanyana yürümeye başladık. Birkaç güzel deli fıkrası anlattı. Hem fıkralar güzel, hem de güzel anlatıyor. Gülmemek elde değil. Konuşkan, sevimli, efendiden bir kişi.

-Bilirsiniz, değil mi hikâyeyi, hani tımarhanedeki deliye "İçerde kaç kişisiniz?" diye sormuşlar da "Ya, siz dışardakiler ne kadar?" demiş. Meselâ bakın şu adama...

Gösterdiği adama bakıyorum.

-Belki de kaçan deli budur, diyor

Belki de... Çünkü adamın akıllıya benzer yanı yok. Sanki birisiyle konuşuyormuş gibi elini, kolunu oynatıyor, bir yüksek sesle, bir yavaş konuşuyor. Arasıra bağırıyor. Kaşlarını çatıyor.

-Belkisi filân yok. Polisin elinden kaçan deli bu.

-Haber verelim, yakalasınlar, dedim.

-Belki de şu adamdır, dedi.

Başımı o yana çevirdim. Gösterdiği adam hızlı hızlı yürüyor, bir yandan da gülüyordu. Kime böyle gülüyor, diye bakarken birden suratı asıldı, durdu. Parmaklariyle bir şeyler hesapladı, yine güldü.

-Tamam, dedim, polislerin elinden kaçan deli mutlaka budur. Hemen haber verelim.

Soğukkanlı yol arkadaşım,

-Elbette paranın değerini biliyorum baba.. Onun için senden yüz lira cep harçlığı istiyorum ya.

-Bir de şu önümüzde giden iki kişiye kulak verir misiniz? dedi.

Önde biri şişman, biri enine boyuna, iriyarı iki kişi yüksek sesle konuşuyorlardı. Kulak kabarttım :

-Tutacaksın herifi...Kaça ulan limon? Elli kuruş. Elli kuruş mu? Gel buraya ! Hemen şıp diye şu köprü başında sallandıracaksın. Ondan sonra gel ulan maydanozcu. Maydanozun demeti kaça? On kuruş. Vay karaborsacı vay. Hemen sallandır. Gözünün yaşına bakma. Fazla değil, iki tanesini, üç tanesini sallandır, bak gör, memlekette karaborsacı kalır mı? Efendim?

Hemen sallandır. Gözünün yaşına bakma. Fazla değil, iki tanesini, üç tanesini sallandır, bak gör, memlekette karaborsacı kalır mı? Efendim?

O konuşurken, biyandan da arkadaşı konuşuyordu :

-Ziraat birader, ziraat... Evvelâ ziraat, sonra hürriyet... Ekilmemiş bir avuç toprak kalmayacak. Ben bizim evin balkonuna saksılar içinde soğan ektim. Her vatandaş benim gibi yapsa memlekette soğan sıkıntısı kalmaz. Al ondan sonra, meselâ, fasulyeyi, al hıyarı... Herkes evinde, saksıda hıyar yetiştirse, hıyar sıkıntısı çeker miyiz? Efendim? Bir hürriyet tuttırmuş gidiyorlar. Yahu fasulye olmayınca bir memlekette, hürriyet olur mu?

Arkadaşını dinlemeyen, o söylerken o da söyleyen iri adam, şöyle diyor :

-Kırbaç beyim kırbaç... Gözünü seveyim, cenetten çıkma. Bu milet sopasız adam olmaz.

İkisi birden konuştuğu için birbirine karışan sesleri kulağıma geliyordu :

"Anayasadan önce.... Fasulye, birader, fasulye... Hukuk diye tüttürmuşlar, sallandır keratayı. Fasulyeden sonra, sokak kenarlarına pancarek..."

Yol arkadaşıma,

-Kaçan deli bir mi, iki miymiş ? diye sordum.

-Bilmem, dedi.

-İşte birader, bunların ikisi de deli... Hemen polise söyleyelim.

Köprüaltı Polis Karakoluna bildirmek için, merdivenden iniyorduk. Bu sırada çok güzel bir kadın da merdivenden çıkıyordu. Hava sıcak olduğundan genç kadın, incecik, tiril tiril bir emprime giymişti. Kadının arkasından merdiveni çıkan iki erkek, gözleri kadının bacaklarında, hatta başlarını eğip, eteğinin altına bakarak, konuşuyorlardı :

-Kitap gibi karı be, çevir çevir oku...

-Ye beni abla !

-Yatayım da üstümde yuvarlan !

-Yuff beee !..

Derken efendim, bir karambol oldu. İki azgın herif kadının üstüne atıldılar. Kadın çantasını vurarak başa çıkamayınca, feryada başladı. Birden canavarlaşan iki herif, kadını alaşağı ettiler.

-Artık hiç şüphe yok, polisin elinden kaçan iki deli işte bunlar, dedim.

Merdivenden indik. İskelede biriken kalabalık yolcular vapura bin-

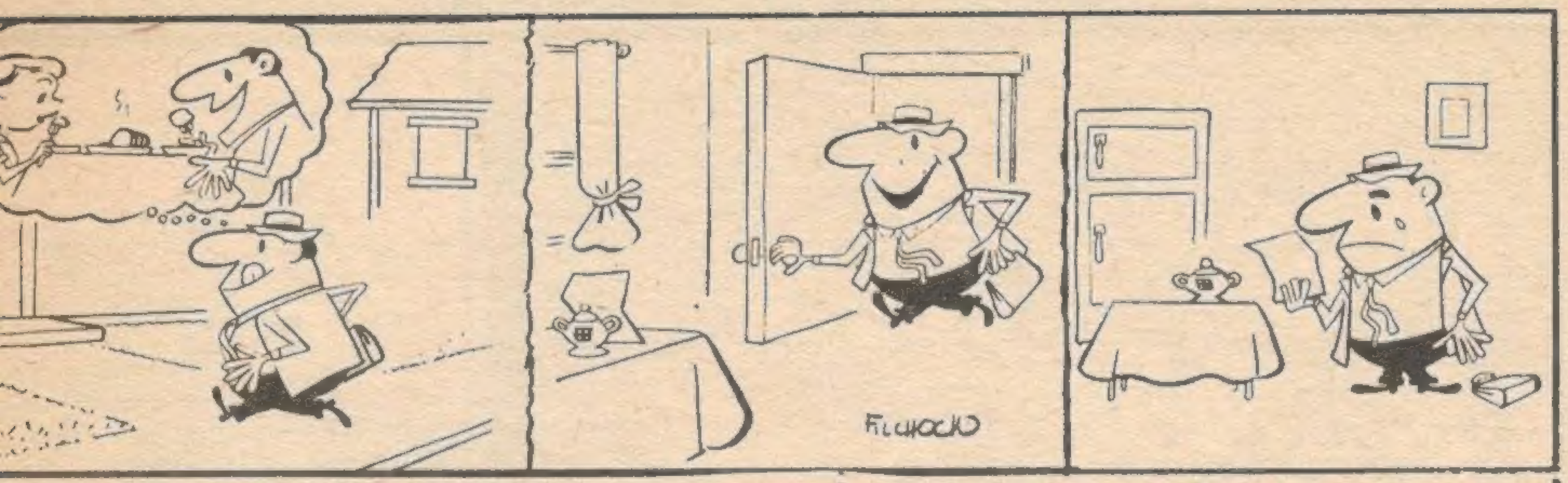

"Kocacığım, buzdolabında yumurta var, pişirir yersin. Biz annemle akşam yemeğine dışarıya gidiyoruz."

mek için, iskele demir kapısının açılmasını bekliyorlardı. Arkadaşım.

-Şunları dinleyin ! dedi.

Bir erkek, yanındaki karısına bağırıyordu :

-Alıp başımı kaçacağım... Vallahi kaçacağım.

-Kaç ! Sanki ben dururum da ... Ben senden önce kaçarım ayol. Bana koca çooook... Sen kendine bak mıymıntı .

Çat !..Kadının suratına bir tokat. Bir ağlama, küfür, kıyamet...

Yol arkadaşım,

-Çabuk kaçalım, şahit yazarlar , dedi.

Köprünün Karaköy başına doğru giderken, bir kadın çığlığı duyduk. Arabanın penceresinden fırlamış bir kadın bacağı çırpınıp duruyordu.

-İmdaaat !..Kaçırıyorlar.

Yol arkadaşıma,

-Yahu güpegündüz bu kalabalıkta kadın kaçırılır mı? Deli bunlar ... Vallâhi billâhi deli...

Çok serinkanlı olan yol arkadaşım yine deli fıkraları anlatmaya başladı. Ben kahkahalarla gülüyordum. Tam Köprü'den Karaköy'e geçerken iki polis, yol arkadaşımın kollarına yapıştı .

-Ulan ! Nasıl kaçtın elimizden ? Yürü !

Yol arkadaşım bana,

-Allahaısmarladık arkadaş dedi.

Arkasından ben de onun gittiği yere gitmek istedim. İstedim ama , gidemedim.

-Gülegüle arkadaşım, dedim.

NASIL OLUR?

İstanbul'a yeni gelmiş olan adam otobüse binip şoföre,

-Kadıköy'e kaç kuruş? diye sordu.

-Elli kuruş,

Bileti pahalı bulan adam, indiği otobüsün arkasından epiy koştuktan sonra, bir durakta yetişip yine bindi.

Kadıköy'e bilet kaç kuruş?

-Yetmiş beş..

-Nasıl olur yahu ... Adam mı kazıklıyacak sın? Bu kadar da koştum.

Biletçi

-Basbayağı olur, dedi, Kadıköy öteki taraf ta kaldı...

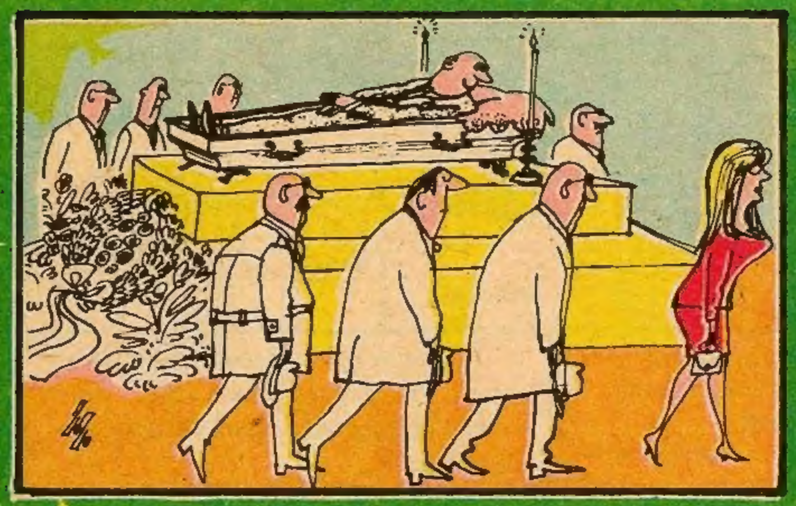

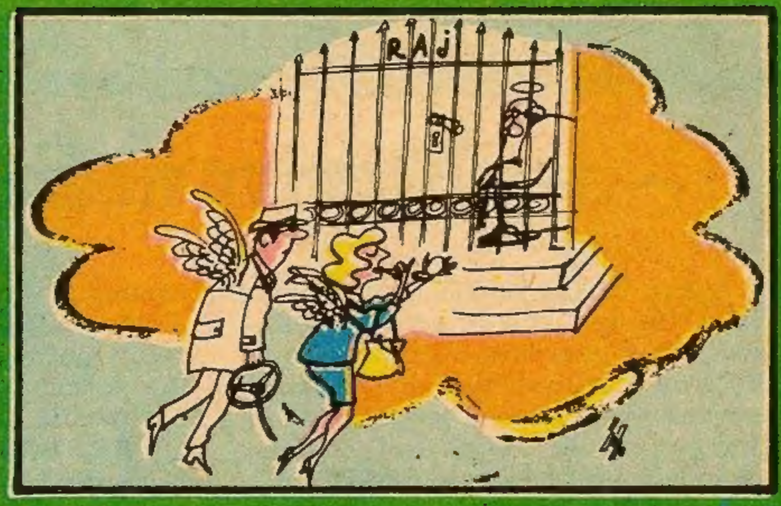

Polonyalı Karikatürcü:
ZBİGNİEW ZİOMECKİ

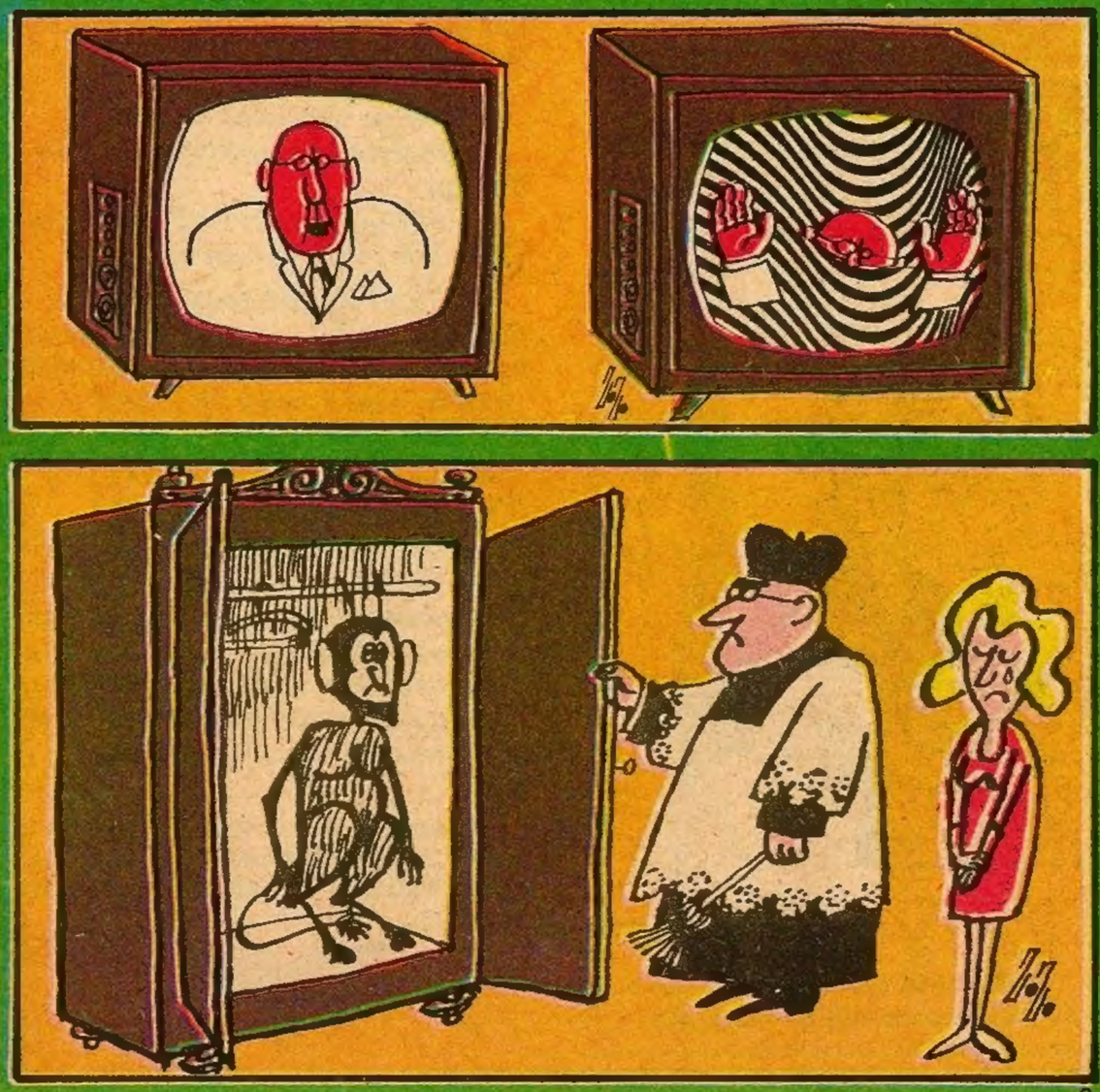

Hicviye nedir?

Bugün Türkçe olarak yergi dediğimiz "Hiciv"Osmanlı edebiyatında, sevilen bir yazı türü değildir. Çünkü, Divan Edebiyatı'nda ve ondan sonraki edebiyatlarda yergi, genellikle çok bayağı sövgülerdi. Bunların içinde edebî değeri olanlar pek azdır. Üstelik bunları, kimi şairler özel çıkarlarını güderek kişisel nedenlerle yazmışlardır. Para ve hediyeler almak, çıkar sağlamak için övgüler yazdıkları kişilere, çıkarları bozulunca yergiler yazmışlardır. Daha da kötüsü, övgülerini ve başka şiirlerini açıkladıkları halde yergilerini ve taşlamalarını el altından yazmışlardır. Özellikle bu karaktersizlik yüzünden yergi, kötü bir yazı türü sayılmıştır. Bu gelenek, cumhuriyetten sonra da eski şairlerde sürmüştür.

Eski edebiyat kitaplarında yergi beğenilmeyen sevimsiz bir yazı türü olarak gösterilmiştir. Bunlara bir örnek olarak Manastırlı Mehmet Rıfat'ın

I892 de yayınlanmış

"Mecami-iil;-edeb"adlı kitabından

-Bölüm 7-Hicri "Yergi"için yazılanları aktarıyoruz.

"Hicviye:Adî kasîde tarzında veya terkip ve tercihibend usûlünde birini zemmetmek için yazılan şiire denir ki edebî olarak söylenmesi câiz olmadığından, edep gereğince örnek gösterilmesinden çekinildi:

Bazı edebiyatçıların görüşüne göre, lâtife tarzında hicviye yazılabilirse de, ancak yaşlılar arasında okunması farz olur ve genç kızların yüzü kızarmazsa o zaman câiz olur denilmişse de biz buna da razı olanlardan değiliz"

Bugün taşlama ve yergi, USTURA'da yayınladığımız örneklerde de görüldüğü gibi, edebiyatın sevilen bir türüdür.

-Resmini büroma asıp sana sürpriz yapacaktık da karıcığım..

Yerli Malı

Kâmran YILDIRIM

FİYAKA

Çiftlikte bir dana ile bir kuzu kovalamaç oynuyorlardı.

O sırada yanlarından kırıta kırıta bir sıpa geçti.

Bu durumu gören dana, koşmayı bırakarak, bir an hayretle durakladı ve arkadaşı kuzuya sordu :

-Şu haspanın haline bak. Fiyakası kime acaba?

Kuzu üzgün üzgün cevap verdi :

-Kime olacak, bize.

-Neden?

-Sabahleyin annesini kesmeğe götürdüler de..

SONRASI

Birkaç kadın toplanmış, öpüşme konusunu tartışıyorlardı. Aralarında bulunan bir şendul

-Sigara içen erkeklerden hiç hoşlanmıyorum, dedi.

Bütün kadınlar merakla sordular:

-Neden?

-Nedeni var mı ayol. Uzunca süren bir öpüşmeden sonra, ne kadar soluk soluğa kaldıkları az çok hepinizce bilinir. Ya ondan sonrası?...

"Oğlum, evlenmek istiyorsan, kız bir iş sahibi oluncaya kadar beklemelisin..."

KİMİ ÖPECEK

Adama:

-Karın seni aldatıyor, dediler.

-Nereden biliyorsunuz? diye sordu.

-Her gün parkta bir delikanlı ile buluşuyor da.

-İnanmam, dedi adam.

-Öyleyse yarın işe gitme, sana durumu gösterelim.

Ertesi gün parkda bir yere saklanarak beklemeye başladılar. Biraz sonra, adamın karısı ile bir delikanlı kol-kola göründüler ve kuytu bir köşeye çekilerek sevişmeye başladılar.

Arkadaşları adama sordular:

-Nasıl, şimdi inandın mı?

-Hay Allah iyiliğinizi versin! dedi adam gülerek. O çocuk yabancı değil ayol, ameesının oğlu.

-Peki, ya öpüşmeleri?

-Elinizin körü! dedi adam hırsla. Onu öpmeyecek de, beni mi öpecek yani?...

Şair Şöför

Üç Türkten dördü şairdir, derler. İstanbul'un şair yaradılışlı bıçkın şoförlerinden biri, on allı yıldır kullandığı emekli bir gedikli arabasıyla dünya gezisine çıkmış. Gide gide Japonya'ya kadar gitmiş. Eski arabasıyla Tokyo'da şoförlüğe de başlamış. Az buçuk da Japonca öğrenmiş. Ve ilk işi"İşi- Şamala" takma adıyla Japonca şiirler yazmak olmuş. Şimdi Japon gazeteleri, İstanbullu şoförün Japonca şiirlerinden övgüyle söz ediyorlar. Bir Japon eleştirmeni bu şiirler için şöyle yazıyor: "Her ne kadar hiç bir Japonca kadar Japonca'ya benzeyen bu şiirlerin Japonca olduğu kesindir.

"İşi-Şamala"Japon takma adıyla Japonca şiirler yazan İstanbullu şoförün, Tokyo'da yayınlanan "Oku-Şu-Oku"adlı edebiyat dergisinde çıkmış, kendi arabası için yazdığı bir şiiri sunuyoruz.

Sunan:Ömer A. ZEYBEK

Yaya-Baba

A-kişi,
Baba-kişi....
Çıkar-ama bu-oto
Şu-yokuşu ite-kaka,
Hani-Buji ?..
Bi-araba-ki taka...
Karoserisi, motoru,
Şasisi-Kata...
Tak-hele iki-vida, bi-civata,
Biriki yama-ko,
De-ki bana:"-Tamam - işi..."
İte-kaka...İte-kaka...
Pekiy-ama ne-bu-koku?...
Şaka-şaka...

Tokadîzâde Şekip

(1871-1932)

Babası da şair Mehmet Nuri Efendi'dir. Soyca Tokatlı olup İzmir'de doğmuştur. İkinci Abdülhamit zamanında, hürriyetçi düşüncelerinden ötürü Bitlis'e sürülmüştür. 1908 meşrutiyetinde Manisa Milletvekili olarak Meclis'te bulunmuştur. Şiirlerinde düşün ve felsefe ağır basar. Oğlunun ölümünden duyduğu üzüntüyle intihar etmiştir.

TOKADÎZÂDE ŞEKİP'TEN

taşlama

AH EŞEKLİK

Haberdar olmayan yerden,semadan,
Kalır azâdeser elbet ezadan,
Nasibin yoktur ey âkıl safadan,
Doğar korkunç teessürler zekâdan
Felekten kâm alırdın sen de bişek
Eğer olsaydın eşşeklerden eşşek!

Eşektir en büyük tebrike elyak,
Eşeklik lutf-u tali'dir muhakkak,
Meserretsiz kalır zannetme ahmak,
Ne nimettir,ne nimet humk-u mutlak,
Onun meftunuyum candan yürekten
Saadetler doğar hissetmemekten!

Eşek bihis bakar yaksan cihanı,
Telâş etmez düşünmez in ü anı,
Tutuştursan da hatta âsümanı,
Şikâyetsiz kalır mutlak lisanı,
Eşektir,zevki aşkındır başından,
Ne anlar kainatın gözyaşından!

Şu eşk-âlud-ü matem âşiyanlar,
Verirken kalbe sûzişler,figanlar,
Olur taa arşa vasıl elamânlar,
Fakat merkep kadar mesut olanlar,
Telehhüfden,tezallümden cüdadır,
Eşeklik lûtf-u mahsus'u Hudadır!

Eşektir zevk-ı bikaydiye timsal,
O âlî zevki bir şey etmez ihlâl,
Yaşar endişeden âzâde hoşhal,
Onundur bence en revnaklı ikbal
Neşat,ümmid,emel âram onundur,
Onundur en mübeccel nam onundur.

Tefekkürlerle olmaz ömrü kütah,
Değil zalim,hakikatlerden agâh,
Bakar ferdaya emniyetle hergâh,
Bu matemgahta kalmaz bir teselli
Keder bilmez ne parlak bir tecelli

Uyup idrake nevmid olma bir ân,
Eğer mümkünse en hoş v'ade aldan
Ölümden sonra bir nimet senin san,
Yaşarken muztarip makhur-u giryan,
Yarat bir gizli hikmet müsterih ol,
Bırak şekvayı şükret sen de bol bol!

Bu süflî yerde ben kalmakla cahil,
Biraz ârâma oldum belki nail,
Bu fikrimden rücuum gayrikaabil,
Derim olsam da bir nihrir-i kâmil,
Değersiz bence insanlık,meleklik,
Eşeklik ah eşeklik ah eşeklik!...

FIKRALAR

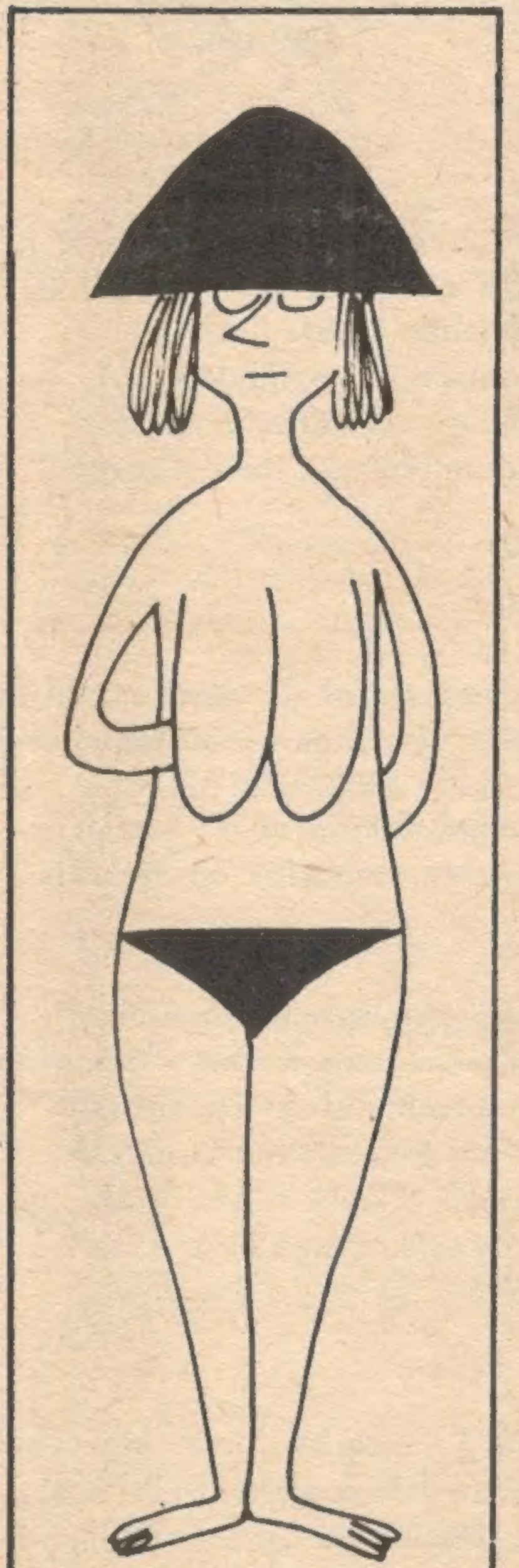

-Trez-

Bayan Napolyon

İKİ MASRAF OLMASIN

Cimri kocaya doktor, -karısının hemen ameliyat olması gerektiğini söyleyince, koca,

-İlle de ameliyat gerekli mi? diye sordu.

Doktor,

-Yani, dedi, cenaze masrafını mı tercih ediyorsunuz?

-Yooo..Ama iki masraf birden olur diye korkuyorum.

✱

SEN DEĞİL MİYDİN?

Balayı gezisine çıkmışlardı. Tren uzun bir tünelden çıkınca genç erkek,

-Sevgilim, dedi, tünelin bu kadar uzun olduğunu bilseydim seni öperdim.

Şaşıran genç kadın,

-Demek o sen değildin! dedi.

✱

SADIK KADIN

Ünlü bir mizahçıya,

-Sizce en sadık, en vefalı kadınlar, esmerler mi, kumrallar mı yoksa sarışınlar mı? diye sordular.

Mizahçı,

-Saçları ağarmış olanlar... dedi.

ANASINA BAK KIZINI AL

Erkek, plajda yalnız gördüğü genç kıza,

-Sizin çok güzel bir anneniz var, değil mi? diye sorunca, genç kız bu patavatsıza,

-Hayır..Ama annemin çok güzel bir kızı var!.. dedi.

✱

ORDA MISIN?

Adam, bir türlü boşayamadığı karısını, bir pazar motosikletinin arkasına bindirip, motosikleti son hızla sürdü. Gittikçe motosikletin hızını artırarak epiyce gittikten sonra arkasına seslendi:

-Karıcığım...

-Canım...

-Ay sen hâlâ orda mısın?

✱

GÜZEL FİLM

Kocasının cebinde iki sinema bileti bulan kadın,

-Bunlar ne? diye çıkışınca, boynunu büken koca,

-Film çok güzeldi de.. diye kekeledi, üstüste iki kere seyrettim...

AYAKÜSTÜ

-Yoo, hayır... Aca - ba neden ağrıyor, hani öğrenmek istedim de..

Hekim,

-Peki öyleyse, dedi, hadi soyunuverin de a- yaküstü bir bakayım..

Genç kadın, otobüs - te rastladığı tanıdığı he- kime,

-Ah doktor, karnım öyle ağrıyor ki.. dedi.

-Muayene mi olmak istiyorsunuz?

ÖYLE ZAYIF Kİ

Çok zayıf olan Philippe Clay için Fernand Raynaud uydurmuş bunu:

"Philippe o kadar zayıf, o kadar zayıftır ki, pijamasında ancak bir tek çizgi vardır."

"Eteğimi çekiştirip durma!
Babası sınıf arkadaşımdır da"

-Ne şans...On beşinci geçen benimdi...

USTURA, öyle bir mizah dergisidir ki, zamanla değeri azalmaz, artar. Evinizde bir USTURA cildi bulunursa, canınız sıkıldığı, umutlarınızın kırıldığı, karamsar olduğunuz her zaman USTURA'ları okuyarak, neşelenebilir, çalışma gücü kazanırsınız.